

ΟΜΑΔΑ Α΄

1. Να γράψετε στην κόλλα σας τους αριθμούς της στήλης Α και δίπλα σε κάθε αριθμό το γράμμα της στήλης Β που αντιστοιχεί σωστά:

Στήλη Α	Στήλη Β
1. Καντ	Α. Εκείνο που σκεπτόμαστε κι εκείνο που υπάρχει είναι και το αυτό
2. Σπινόζα	Β. Το πράγμα καθαυτό παραμένει μονίμως άγνωστο σε μας
3. Παρμενίδης	Γ. Η σχέση που υφίσταται μεταξύ δυο γεγονότων που συνδέονται αιτιοκρατικά δεν είναι τίποτε παραπάνω από μια σχέση χρονικής διαδοχής.
4. Χιουμ	Δ. Ο εαυτός μας είναι μια οντότητα λογικά προγενέστερη του σώματος και
5. Χομπς	

(μονάδες 5)

2. Να δώσετε με συντομία το περιεχόμενο των παρακάτω όρων:

Υπερβατικολογική συνείδηση, μέση οδός, καταστηματικές ηδονές

(μονάδες 5)

3. Κατά τους στωικούς φιλοσόφους, το να ζει κανείς σύμφωνα με το λόγο ισοδυναμεί με το να ζει σύμφωνα με τη φύση. Εξηγήστε αυτή τη θέση του **Πλάτωνα**.
(μονάδες 4)

4. Να γράψετε στην κόλλα σας το γράμμα που αντιστοιχεί στη σωστή απάντηση:

- I. Η φιλοσοφία ασχολείται με
 Α. τη μετά θάνατο ζωή
 Β. αυτό που υφίσταται στην αντικειμενική πραγματικότητα
 Γ. τη λογική ύπαρξη της αντικειμενικής πραγματικότητας
 Δ. κάτι ανύπαρκτο

- II. Ο Ηράκλειτος πιστεύει ότι αρχή των πάντων είναι

- Α. το νερό
 Β. η φωτιά
 Γ. ο αέρας
 Δ. το άπειρο

- III. Οι ιδέες κατά τον Λοκ
- A. υπάρχουν έξω από τον άνθρωπο
  - B. ταυτίζονται με τις ιδέες του Πλάτωνα
  - Γ. είναι παραστάσεις της εμπειρίας
  - Δ. είναι έμφυτη γνώση

(μονάδες 6)

ΟΜΑΔΑ Β΄

1. Ο Πλάτωνας υποστηρίζει ότι στην ιδανική πολιτεία η ισότητα μεταξύ των πολιτών είναι απόλυτη. Εντούτοις παραδέχεται ότι η παιδεία δεν μπορεί να είναι ίδια για όλους. Να αναπτύξετε τις θέσεις του Πλάτωνα στο θέμα αυτό και να εξηγήσετε γιατί η ανισότητα της παιδείας δεν καταργεί την κοινωνική ταυτότητα.

(μονάδες 5)

Αντλώντας στοιχεία από το παρακάτω απόσπασμα και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις να εξηγήσετε με ποιο τρόπο ο Ντεκάρτ οδηγήθηκε σε μια αναμφισβήτητη αλήθεια, τη βεβαιότητα της ανθρώπινης ύπαρξης.

«...παίρνοντας υπόψη πως όλες οι σκέψεις που έχουμε, ενόσω είμαστε ξυπνητοί, μπορούν επίσης να μας έρχονται ολόιδιες και όταν κοιμόμαστε χωρία καμία τους να είναι αληθινή, αποφάσισα να υποθέσω πως όλα όσα μου είχαν μπει κάποτε στο νου δεν ήταν περισσότερο αληθινά από τις φαντασίες των ονείρων μου. Αμέσως όμως κατόπιν πρόσεξα πως, ενώ εγώ ήθελα να σκεφτώ έτσι, ότι όλα ήταν ψεύτικα, έπρεπε αναγκαστικά, εγώ που το σκεπτόμουν, να είμαι κάτι. Και παρατηρώντας πως τούτη η αλήθεια: «σκέπτομαι άρα υπάρχω», ήταν τόσο γερή και τόσο σίγουρη, ώστε όλες μαζί οι εξωφρενικές υποθέσεις των σκεπτικών φιλοσόφων δεν ήταν ικανές να κλονίσουν, έκρινα πως μπορούσα δίχως ενδιασμούς να την παραδεχτώ σαν την πρώτη αρχή της φιλοσοφίας που αναζητούσα».

P. Ντεκάρτ, Λόγος περί της μεθόδου, μεταφρ. Χ. Χριστίδη, εκδ. Παπαζήση, Αθήνα 1976, σελ.19

(μονάδες 25)